

[Drukuj](#)

Dlaczego pomagamy

NAM POMAGANO Polska otrzymała znaczącą pomoc z zagranicy po zakończeniu II wojny światowej oraz po rozpoczęciu przemian roku 1989. Pomoc ta przyczyniła się do powodzenia zapoczątkowanych w 1989 r. przekształceń ustrojowych oraz reform społecznych i gospodarczych.

CHCEMY I POWINNIŚMY POMAGAĆ Od kilku lat nasz kraj jest nie tylko biorcą, ale także i dawcą pomocy zagranicznej. W skali świata jesteśmy krajem wysoko rozwiniętym. Zgodnie ze wskaźnikiem rozwoju społecznego (Human Development Index, HDI), opracowywanym corocznie przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), Polska zajmowała w 2005 r. 36. miejsce na 177 badanych państwa świata. Jesteśmy członkiem ONZ i przyjęliśmy na siebie zadanie przyczynienia się do realizacji Milenijnych Celów Rozwoju. W 1996 r. wstąpiliśmy do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), organizacji nazywanej często „klubem bogatych” i „klubem donatorów”. W 2004 r. staliśmy się członkiem Unii Europejskiej – instytucji przekazującej corocznie ponad połowę pomocy rozwojowej dla krajów rozwijających się. Członkostwo w tych instytucjach zobowiązuje do dzielenia się z innymi, bardziej potrzebującymi krajami i społeczeństwami.

Doświadczenie innych donatorów pokazuje, że pomoc zagraniczna przyczyniła się do przyspieszenia rozwoju społeczno-gospodarczego wielu krajów świata. Dzięki pomocy udało się zwiększyć liczbę osób z dostępem do wody pitnej, opanować epidemie chorób zakaźnych, obniżyć poziom analfabetyzmu, ograniczyć śmiertelność niemowląt oraz zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe na wielu obszarach globu. Udzielana pomoc zaowocowała również przyspieszeniem transformacji ustrojowej w wielu krajach oraz poprawą standardów przestrzegania praw człowieka.

DOŚWIADCZENIE UDANEJ TRANSFORMACJI Polska ma swoim bliższym i dalszym sąsiadom wiele do zaoferowania. Są to przede wszystkim doświadczenia udanej transformacji ustrojowej, niezwykle przydatne dla krajów naszego regionu. Polska realizuje szereg przedsięwzięć w krajach w okresie transformacji, w takich dziedzinach jak:

- ochrona zdrowia,
- edukacja i nauka,
- umacnianie struktur lokalnych,
- budowa społeczeństwa obywatelskiego,
- wspieranie instytucji demokratycznych,
- poprawa efektywności administracji publicznej,
- rozwój współpracy transgranicznej
- restrukturyzacja poszczególnych sektorów gospodarki

Polska prowadzi jednocześnie działania na rzecz wolnorynkowych przemian gospodarczych państw okresu transformacji. Jest ponadto zainteresowana propagowaniem idei integracji europejskiej, współpracy euroatlantyckiej oraz solidarności międzynarodowej. Krajom zainteresowanym integracją z UE i współpracą transatlantycką Polska może zaoferować doświadczenia zgromadzone w okresie wstępowania do obu organizacji.

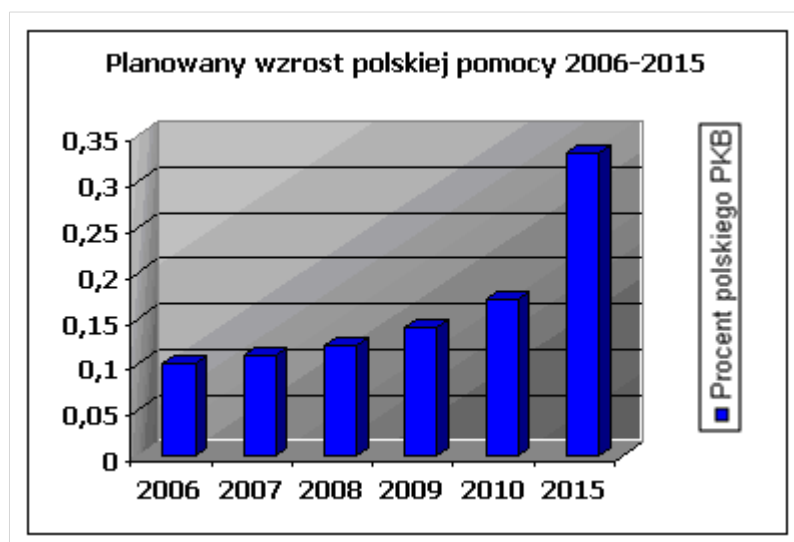
Polska w UE

Polskie członkostwo w UE wiąże się to z podjęciem i realizacją konkretnych zobowiązań odnoszących się do współpracy z krajami trzecimi w zakresie rozwoju międzynarodowego, w tym do przekazywania zwiększonej pomocy rozwojowej. W maju 2005 r., podczas posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych UE (GAERC), Polska (podobnie jak dziewięć pozostałych "nowych" państw członkowskich) zobowiązała się do zwiększenia pomocy rozwojowej dla krajów rozwijających się do poziomu **0,17 % PNB do 2010 r.** oraz uczynienia wszystkiego co możliwe, aby w 2015 r. współczynnik ten wynosił 0,33 % PNB. Oznaczać to będzie znaczne zwiększenie środków na pomoc zagraniczną w porównaniu z chwilą obecną. Będzie zarazem wymagało dostosowania funkcjonującego w Polsce programu pomocy do nowych wyzwań związanych z koniecznością efektywnej obsługi o

wiele większych środków finansowych kierowanych do krajów słabiej rozwiniętych.

Planowany wzrost pomocy udzielanej przez Polskę:

Oficjalna Pomoc Rozwojowa		
	% PNB	mld PLN
2006	0,1	1,0
2007	0,11	1,2
2008	0,12	1,4
2009	0,14	1,8
2010	0,17	2,3
2015	0,33	

W 2005 roku Polska była zaangażowana w tworzenie nowej strategii rozwojowej UE – tzw. Europejskiego Konsensusu Rozwoju (ang. The European Consensus on Development) przyjętego 20 grudnia 2005 roku. Dokument odzwierciedla chęć oraz gotowość Unii do podjęcia jeszcze aktywniejszych działań na rzecz zmniejszenia poziomu biedy na świecie oraz budowy pokojowych relacji pomiędzy państwami. Pierwsza część dokumentu określa po raz pierwszy w historii wspólne cele i zasady współpracy rozwojowej UE. Cele te to:

- obniżenie poziomu ubóstwa;
- przestrzeganie i ochrony praw człowieka;
- praktyki dobrego rządzenia.

Wybrane dane statystyczne:

Śmiertelność dzieci poniżej 5 roku życia	2002	1960
Świat	8,2%	19,6%
Kraje uprzemysłowione	0,7%	3,9%
Kraje rozwijające się	9%	22,2%

Najslabiej rozwinięte kraje	15,8%	27,8%
-----------------------------	-------	-------

(State of the World's Children, UNICEF 2002)

W Polsce

- Mniej niż 2% ludzi żyje w bezwzględny ubóstwie.
- Około 0,5% ludzi żyje za 1 dolara dziennie

Na Świecie

- 20% populacji świata konsumuje 86% dóbr.
- Blisko 3 miliardy ludzi (ponad połowa ludności świata) żyje za mniej niż 7zł dziennie.
- 1,3 miliarda ludzi nie ma dostępu do czystej wody.
- 3 miliardy ludzi nie ma kanalizacji.
- 2 miliardy ludzi (jedna trzecia ludzi na świecie) nie ma elektryczności.

Szacowana długość życia

Dania	78
Wietnam	69
Australia	80
Polska	75
Japonia	82
Luksemburg	78
Autonomia Palestyńska	b.d.
Afganistan	42
Angola	38
Irak	51
Gruzja	70
Ukraina	62
Białoruś	63
Burundi	45
Czad	47
Burkina Faso	47
Afganistan	42
Republika Środkowoafrykańska	41

(WHO, Mortality Rates 2006)

Odsetek osób żyjących poniżej granicy ubóstwa (poniżej 1 dolara dziennie)

Autonomia Palestyńska	b.d.
Afganistan	b.d.
Angola	b.d.
Irak	b.d.
Gruzja	b.d.
Ukraina	2,9% (1999)
Białoruś	<2%
Wietnam	b.d.
Moldowa	22,2%
Polska	<2% (2001)
Madagaskar	61%
Malawi	41%
Gambia	59%
Ghana	44%
Indie	31%

(WHO, Demographic and socioeconomic statistics, 2004)

Odsetek osób zarażonych wirusem HIV w wieku 15-49 lat w wybranych krajach

Autonomia Palestyńska	b.d.
Afganistan	b.d.
Angola	3,9%
Irak	<0,1%
Gruzja	0,1%
Ukraina	1,4%
Białoruś	b.d.
Wietnam	0,4%
Moldowa	b.df

Polska	0,1%
Botswana	37,3%
Lesotho	28,9%
Zimbabwe	24,5%
Swaziland	38,8%
Namibia	21,3%

(WHO, HIV prevalence among aged 15-49)

Odsetek osób umiejących czytać i pisać w wybranych krajach

Autonomia Palestyńska	b.d.
Afganistan	b.d.
Angola	66,8%
Irak	b.d.
Gruzja	-
Ukraina	99,4%
Białoruś	99,6%
Wietnam	90,3%
Moldowa	b.d.
Polska	b.d.
Mali	19%
Niger	14%
Burkina Faso	12,8%
Sierra Leone	41%
Benin	33,6%

(WHO, Adult Literacy Rate, 2004)

Liczba umierających noworodków na 1000 urodzeń

Polska	7
Kraje priorytetowe:	

Afganistan	165
Angola	154
Autonomia Palestyńska	b.d.
Białoruś	8
Irak	102
Gruzja	41
Mołdowa	b.d.
Ukraina	14
Wietnam	17
najmniej rozwinięte:	
Sierra Leone	165
Liberia	157
wysoko rozwinięte	
Finlandia	3
Niemcy	4

(WHO, Infant Mortality Rate per 1000 live births, 2004)

Przyznana Oficjalna Pomoc Rozwojowa (ODA) jako % PKB

Polska 0,6	
Kraje priorytetowe:	
Afganistan	b.d.
Angola	3,8
Autonomia Palestyńska	b.d.
Białoruś	0,2
Irak	b.d.
Gruzja	5,5
Mołdowa	5,9
Ukraina	0,7
Wietnam	4,5

najmniej rozwinięte:	
Gwinea Bissau	60,8
Sierra Leone	37,5
wysoko rozwinięte	
-	-
-	-

(UNDP, 2003)

<http://hdr.undp.org/statistics/data/indicators.cfm?x=180&y=1&z=1>**Wskaźnik korupcji wg. Transparency International 2005 (im niższy wskaźnik ,tym większy stopień korupcji)**

Polska	3,4
Kraje priorytetowe:	
Afganistan	2,5
Angola	2,0
Autonomia Palestyńska	b.d.
Białoruś	2,6
Irak	2,2
Gruzja	2,3
Mołdowa	2,9
Ukraina	2,6
Wietnam	2,6
najmniej rozwinięte:	
Czad	1,7
Turkmenistan	1,8
wysoko rozwinięte	
Islandia	9,7
Finlandia	9,6

Najnowsza historia polskiej pomocy

1989	początek transformacji ustrojowej Polski
-------------	--

1996	przystąpienie Polski do OECD
1998	pierwsze programy pomocowe rządu RP
2003	Rada Ministrów przyjmuje "Strategię Polskiej Współpracy na rzecz Rozwoju"
2004	przystąpienie Polski do Unii Europejskiej, ugrupowania przekazującego ponad połowę światowej Oficjalnej Pomocy Rozwojowej
2004	określenie priorytetów, powstaje pierwszy „Ramowy plan działań pomocowych MSZ”
2004	pierwszy konkurs otwarty dla organizacji pozarządowych na projekty pomocowe
2004	początek współpracy z innymi organami administracji rządowej
2005	utworzenie Departamentu Współpracy Rozwojowej w ramach struktury organizacyjnej MSZ
2006	istotne zwiększenie wydatków przeznaczonych na pomoc zagraniczną realizowaną przez rząd RP
2006	trwają prace nad Ustawą o pomocy rozwojowej

